

ДПП фактором є наявність єдиного уповноваженого органу центральної влади.

Таким чином, аналізуючи вітчизняний досвід становлення ДПП, робимо висновок про те, що однією з основних проблем вітчизняного ДПП сьогодні є сформоване у більшості його учасників розуміння ДПП як форми участі бізнесу у вирішенні проблем загальнодержавного масштабу переважно за рахунок бюджетних коштів. Разом з тим таке вузьке трактування ДПП видається не зовсім правильною. Взаємодія влади і бізнесу є одним з найважливіших умов успішного соціально-економічного розвитку нашої країни. Органи публічної влади і бізнес повинні працювати узгоджено в загальнонаціональних інтересах, формуючи партнерські моделі взаємовідносин в різних сферах. І тут дуже важливо, знайти баланс інтересів, необхідний для реалізації суспільно значимих проектів.

Тобто, що потрібно для успішного розвитку державно-приватного партнерства:

- політична воля і сильне лідерство на місцевому рівні
- стабільна економічна ситуація, так як проекти ДПП, як правило, розраховані на тривалий термін
- держпідтримка на центральному рівні, існування єдиного координуючого органу
- вивчення міжнародного досвіду
- залучення досвідчених консультантів
- чесна конкуренція

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЖКГ УКРАЇНИ

С. І. ДРАЧОВА, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Реформування Житлово-комунального господарства (ЖКГ) є однією з найактуальніших проблем, оскільки стосується інтересів як населення, так і всього народного господарства України в цілому. Під реформуванням мається на увазі – формування нових організаційно-правових форм, зміна економічних відносин, перетворення законодавчої та нормативної бази,

технічне переоснащення та модернізація у ЖКГ України з метою підвищення ефективності та надійності його функціонування, забезпечення сталого розвитку для задоволення потреб населення і господарського комплексу в житлово-комунальних послугах відповідно до встановлених нормативів і національних стандартів.

На жаль, реформування проходить вкрай повільно. Якість послуг залишається незадовільною, а належних умов для подальшого розвитку галузі досі не створено. Також неефективність реформування призвело до критичного стану основних фондів підприємств ЖКГ, а недосконала тарифна політика зумовила постійну зростаючу збитковість підприємств.

Започаткований у житлово-комунальному господарстві реформаційний процес не забезпечує належних результатів із різних причин, а саме: невідпрацьований механізм управління реформами, інвестиційна привабливість галузі знаходиться на низькому рівні - більшість підприємств працюють у збитковому режимі, власних коштів на надійне забезпечення експлуатаційних потреб не вистачає. Стосовно залучення зовнішніх джерел інвестування до модернізації є проблематичним через відсутність в інвесторів бажання здійснювати вкладення в галузь із низькою рентабельністю. Підвищення рентабельності неможливе без залучення значного обсягу інвестицій. Але власних джерел фінансування капіталовкладень у підприємств не вистачає.

З оглядом на неспроможність вирішення проблем, що наявні у житлово-комунальному господарстві, за допомогою державних коштів, оптимальним варіантом може бути використання механізмів державно-приватного партнерства. Якщо держава та приватні інвестори об'єднають свої зусилля та фінансові ресурси для модернізації об'єктів ЖКГ, що посприє відновленню житлового фонду, розподіливши між собою не лише прибутки, які планується отримати від надання житлово-комунальних послуг, а і ризики, пов'язані з діяльністю в цій сфері, співпрацювати у вдосконаленні законодавства, що регулює питання діяльності, пов'язаної з придбанням, обслуговуванням житла та наданням житлово-комунальних послуг. Під час такого співробітництва між державою і суб'єктами господарювання досягаються кращі техніко-економічні показники та результати господарювання, ефективніше використовуються державні ресурси і комунальне майно. Існують у закордонній практиці багато прикладів, які доводять, що співробітництво держави та приватного сектору,

сприяють ефективній взаємодії у процесі реалізації соціально-економічних завдань.

Є різні підходи щодо вибору форми власності між повністю державним або спільним з приватним сектором підприємством. Наприклад, в Англії і не так давно в Німеччині вибір був зроблений на користь спільного з приватним сектором підприємства. У Франції вибір зроблений таким чином, що тепер державно-приватне партнерство є кращою структурою, яка надає адміністративні послуги.

Державно-приватне партнерство є одним з найбільш перспективних та ефективних інструментів міського і регіонального економічного та соціального розвитку. В Україні розвиток партнерських відносин держави і бізнесу знаходиться на початковій стадії, тому необхідно розвиватися і брати приклад з зарубіжних країн, бо може саме цей досвід допоможе вирішити актуальні проблеми України, а в першу чергу стосовно реформування ЖКГ.

ВДОСКОНАЛЕННЯ СФЕРИ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

В. О. ЄСІНА, канд. екон. наук, доц.,

доц. кафедри економіки підприємств, бізнес-адміністрування та регіональної економіки

Н. М. МАТВЄЄВА, канд. екон. наук, доц.,

доц. кафедри економіки підприємств, бізнес-адміністрування та регіональної економіки

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова, м. Харків

Житлово-комунальна сфера – це на сьогодні чи не єдина галузь народного господарства, якої не торкнулися ринкові перетворення. Вона працює за найгіршими зразками радянських часів. Несприятливі економічні та інституційні умови функціонування галузі житлово-комунального господарства (ЖКГ) України, адміністративне втручання у ціноутворення та відсутність сильної політичної волі проводити структурні реформи у секторі суттєво зменшують його ефективність.